

„ТЯЖКО ЖИТИ НА УКРАЇНІ“:

Лист з совітської України.

Дорогий братіку. Одержала від тебе листа в якому ти писав за посилку і написала зараз відповідь але трапилась пригода; вигнали Миколу із хати, а за ним і нас, і поки найшли квартиру то чуть не походили з ума і зараз живем у діда С. Г. що живе під..., ми в другій хаті, а дід з приймаком через сіни, так намучились поки найшли місце та не знаю чи надовго хоть би відціль не вигнали. Жить важко надзвичайно, але нічого не вдієш як би було що їсти, а то нема де купити і за гроші. Г. живе погано. Д. поїхав на проізводство в... і досі не прислав і листа а вже прошло два місяці, а в неї забрали корову з маленьким телям, і не має чого і їсти. К. теж живе погано. П. дома, а С. вчителькою у В..., а К. ходить в Ч... у сьомий гурток вже велика виросла, плаче бідна що не рідний батько, нема жаліть. Ж... виїхала в О... С... обіцяв вислати посилку, але боїться вислати, бо замість сахару кладуть солі або каміння. Збиралась поїхати до його, але не знаю чи вдасться, бо страшенно хора вже не тільки болить нога і спина половина і рука права, а з того лікарства немає, що ти писав. Дякую тобі дорогий братік, що ти за мною турбуєшся. Ти пишеш, щоб вислать але страшно, щоб ти не втратився і даром, бо погано доходять посилки, як я тобі згадала вище, а хіба тільки оцінити дорого; адресуй на мене, адрес той самий. Я привезла трохи грошей, думала купить хліба, але ще нігде не дістала, не знаю, як ми будем жить далі, тяжке життя. Мама такі стали худі аж чорні, бо не має чого їсти, ні жирів ні хліба. Колиб Бог дав вже побачитись, бо надоїло так жить не бачить скільки років, братіку любий ми всі поскучали за тобою, але ти не скучай. Тяжко жити нам на Україні. ....

Мама просить щоб ти дорого оцінив посилку, щоб не пропала; бо ти до утрати дійдеш і ми не скористаємо.

Братіку мій дорогесенький оце пишу листа, але не можна і сидить так болить спина і нога, не знаю, що я буду робить, хоть би не зостаться калікою. Новинок багато, але погані голод панує по всім селі. Коли вже настане та щаслива хвилина нашого побачення. Привіт от Г... і всіх. Пиши нам листи хоть і нечасто бо і в тебе грошей мабуть немає так як і в нас. Бувай здоровенький цілую тебе Твоя сестра.

Дорогий! Пишем тобі і просим, як що можна то допужи нам бо ми у всьому нуждаємося, а головне хлібом, а ти нам допоможи тим, в чім ти маєш лишок, чому ми будемо дуже раді.

Бажаю тобі всього найкращого. Твої рідні Я... і М...

(„Народня Справа.”)

— 0 —

Ніколи не віддавайсь розлуці, бо чим більше твоє нещастя, тим більше ти колись відчуєш своє щастя.

Тільки слабодухи, малі люде, віддаються розлуці. Сильні духом, великі, не упадають, а з тим більшим завзяттям борються.